

[Hans Rasmussen.]

uddannelsen på en vis måde skifter karakter, så at den kommer i overensstemmelse med de fremgangsmåder, som den moderne produktion forudsætter, og således at lærlingene efter endt udlæring fuldtud kan udfylde deres plads indenfor erhvervslivet.

Regeringen har taget afgjort hensyn til de retningslinier, der er nedlagt i kommissionens forslag, hvilket skulle skabe muligheder for en lettere gang for lovforslaget gennem det høje ting.

Et yderligere fremskridt for uddannelsen er sket ved, at de faglige udvalg nu obligatorisk skal fastsætte uddannelsesregler, som læremestrene er forpligtet til at følge, og som samtidig kan blive en tiltrængt hjælp ved hele oplæringsprocessen for adskillige virksomheder. Ikke således at forstå, at der hidtil ikke har været uddannelsesregler på de forskellige områder — måske på nær handelens område — men efter at man i kommissionen har fået lejlighed til at gennemdrøfte dette vigtige problem, er man kommet til det resultat, at det nu skal være obligatorisk for samtlige virksomheder, at de faglige udvalg fremkommer med en indstilling om uddannelsesregler, og dette er også et plus og giver en bedre mulighed for en kvalificeret lærlinguddannelse.

Foruden en alsidig praktisk uddannelse tager forslaget sigte på, at der kan meddeles lærlingene et mindstemål af teoretisk viden; hermed gives der lærlingene forudsætninger for at forstå erhvervslivets mangeartede arbejdstegninger, og ikke mindst kan der bibringes dem kendskab til de råstoffer, de senere skal arbejde med og tildanne til varesorter. Gennem den seneste tid har det været ret indlysende, at det ikke længere var rimeligt at fortsætte den teoretiske undervisning ad de gamle baner, hvorved bl. a. lærlinge fra forskellige fag blev undervist i samme klasser og i mange tilfælde af ikke-faglærere. Det siger sig selv, at når en faglærer skal undervise lærlinge, skulle han helst være i besiddelse af ikke alene pædagogiske evner, men også af en vis sans for det fag, hvori han skal undervise teoretisk. Det har ikke altid været tilfældet, fordi vore tekniske skoler ikke har kunnet magte opgaven, og det er bl. a. det, som man i høj grad tilsigter at muliggøre med det foreliggende lovforslag.

Indenfor de faglærtes område kan vi således kun være tilfredse med de bestemmelser i lovforslaget, der sigter på for det første, at alle lærlinge uanset lærestederne og lærlingenes boplads skal gennemgå en teoretisk undervisning, for det andet, at de gamle afstandsbestemmelser på henholdsvis 7 km fra aftenskolen og 10 km fra dagskolen skal bortfalde, og for det tredje, at undervisningen nu skal gives fagvis for lærlingene, samt at lærlingene skal opdeles efter alderstrin, og at den teoretiske undervisning skal gives af indsigtfulde faglærere. Denne nydannelse, som lovforslaget forudsætter ved indførelse af successivt oprettede dagskoler, der dog skal være oprettet senest 8 år efter lovens ikrafttræden, kan jo diskuteres.

For mit eget vedkommende og måske også for mit fags vedkommende kunne vi have ønsket en hurtigere overgang til dagskolen, men vi må dog indrømme, at på dette område er der mange vanskeligheder, som skal overvindes, og som vi først bliver bekendt med i det øjeblik, vi går i gang med den praktiske opgave. Uanset den kølighed, som nogle steder i dagspressen er kommet til udtryk fra enkelte mestres side overfor dagskolens indførelse, finder jeg, at lovforslaget på dette område både er sagligt og også fagligt begrundet. Den teoretiske undervisning, der gives på et tidspunkt af døgnet, da de unge langtfra er modtagelige for indtryk, og da deres opfattelsesevne ikke altid er lige skarp, kan ikke være fyldestgørende, og det vil utvivlsomt vise sig, at hvis denne undervisning bliver givet på dagskoler, vil det blive en stor gevinst for læremestrene. Den eventuelle merudgift, som mestrene vil få af denne grund, vil ganske sikkert blive opvejet af de større kvalifikationer, som lærlingene kommer i besiddelse af ved at deltage i den mere intensive og koncentrerede undervisning.

En intensivering af den teoretiske undervisning nødvendiggør overgang til central-skoler, og ved at lærlinge skal frekventere disse, gives der samtidig råderum for antagelse af flere lærlinge, hvorved man kan imødekomme det ønske om stigende beskæftigelse af de store årgange, som vi i samme forbindelse beskæftiger os med. Efter de udregninger, der foreligger, skulle der, ved at lærlinge kommer på disse skoler,